

Sensommervise

tekst: Kirsten D. Jørgensen og Finn Jørgensen, 1982

musik: Finn Jørgensen, 1982

1. Æbler lyser rødt på træernes grene,
høsten går ind.
Går igennem skoven ganske alene,
stille i sind.

Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik
-går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

2. Sommerbrisen danner krusning på søen,
mystisk og sort.
Stæreflokke svæver højt over øen,
snart ta'r de bort.

Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik
-går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

3. Duft af brænderøg blandt brunlige bregner,
blåsorte bær.
Stille summen mellem blade, som blegner -
aft'nen er nær.

Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik
-går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

4. Modne rønnebær bag dybgrønne grene
rødt titter frem.
Går igennem skoven ganske alene -
nu må jeg hjem.

Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik
-går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

Marken er mejet

tekst: Adolph Recke, 1868.

Omarbejdet af Mads Hansen, Fork.

musik: Dansk folkemelodi

1. Marken er mejet, og høet er høstet,
kornet er i laderne og høet står i hæss.
Frugten er plukket og træet er rystet,
og nu går det hjemad med det allersidste læss.

://: Rev vi marken let,
det er gammel ret,
fuglen og den fattige skal også være mæt ://:

2. Loen vi pynter med blomster og blade,
vi har georginer og bonderoser nok.
Børnene danser allerede så glade,
alle vore piger står ventende i flok.

://: Bind så korn i krans,
hurra, her til lands
slutter høsten altid med et gilde og en dans. ://:

Sig nærmer tiden, da jeg må væk

tekst: Steen Steensen Blicher, 1837

musik: Oluf Ring, 1922

1. Sig nærmer tiden, da jeg må væk,
jeg hører vinterens stemme;
thi også jeg er kun her på træsk
og haver andetsteds hjemme.

2. Jeg vidste længe, jeg skal herfra;
det hjertet ikke betynger,
og derfor lige glad nu og da
på gennemreisen jeg synger.

3. Jeg skulle sjunget lidt mer måske -
måske vel også lidt bedre;
men mørke dage jeg måtte se
og storme rev min fjedre.

4. Jeg ville gerne i Guds natur
med frihed spændt mine vinger,
men sidder fast i mit snævre bur,
det alle vegne mig tvinger.

5. Jeg ville gerne fra højen sky
udsendt de gladere sange;
men blive må jeg for kost og ly
en stakkels gældbunden fange.

6. Tit ligevel til en smule trøst
jeg ud af fængselet titter
og sender stundom min vemodsrøst
med længsel gennem mit glitter.

7. Lyt til, o vandrer, til denne sang,
lidt af din vej du hidtræde!
Gud véd, måske det er sidste gang,
du hører livsfangen kvæde.

8. Mig bæres for, som ret snart i kvæld
at gitterværket vil briste;
thi kvider vil jeg et ømt farvel;
måske det bliver det sidste.

As time goes by

tekst: Herman Hupfeld, 1931

musik: Herman Hupfeld, 1931

Indlagt i filmen "Casablanca", 1943

You must remember this,
a kiss is still a kiss,
a sigh is just a sigh;
The fundamental thing apply,
as time goes by.

And when two lovers woo,
they still say, "I love you", O
on that you can rely;
no matter what the future brings,
as time goes by.

Moonlight and lovesongs
never out of date,
hearts full of passion,
jealousy and hate;
Woman needs man and man must have his mate,
that no one can deny.

It's still the same old story,
a fight for love and glory,
a case of do or die!
The world will always welcome lovers,
as time goes by.

Nu falmer skoven trindt om land

tekst: Nikolaj Severin Frederik Grundtvig, 1844

musik: Johan Henrik Nebelong, 1889

1. Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler;
alt flygtes storken over strand,
ham følger viltre svaler.

2. Hvor marken bøged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

3. men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndermål af travet.

4. Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

5. Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

6. Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kerne.

7. Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

8. Da høste vi, som fuglen nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

9. For høsten her og høste hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

10. Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage!

Efterår

tekst: Steffen Brandt, 1999

musik: Steffen Brandt, 1999

band: Ray dee oh

Efterår
Den sidste sol har gemt sig i dit blik.
Og tiden går forbi os,
før vi ved det er vi væk.
Og jeg føler kun en længsel i mit bryst.
Kom og ta' mig ind til dig.
kom og gi' mig al din trøst.

Gi' mig dine drømme,
gi' mig bare en,
gi' mig lidt af livet,
ta' og gi' mig noget at tænke på,
gi' mig dine drømme,
gi' mig bare en,
gi' mig lidt af livet,
gi' mig noget at tænke på,
før det' for sent.

Efterår
Og mørket falder ind i dine ord.
Og tiden går,
vi venter, og vi håber, og vi tror.
Men jeg føler mig
så underlig forladt,
for jeg kunne miste alt
i denne stille nat.

Gi' mig dine drømme,
gi' mig bare en,
gi' mig lidt af livet,
ta' og gi' mig noget at tænke på,
gi' mig dine drømme,
gi' mig bare en,
gi' mig lidt af livet,
ta' og gi' mig noget at tænke på,
før det' for sent.

Og jeg føler, jeg ku' miste alt
i denne stille nat.

Gi' mig dine tanker,
gi' mig lidt af dig,
sig mig er det hjertet,
som banker højt og levende for mig?

gi' mig bare en,
gi' mig lidt af livet,
gi' mig noget at tænke på,

Gi' mig dine drømme,
gi' mig bare en,
gi' mig lidt af livet,
gi' mig noget at tænke på,
før det' for sent.

Kanon — Zoltán Kodály

La ti do re - la ti do re - la ti do re do re mi

Mi fa – mi la fa – mi la ti la ti do

Do la – do ti la la – do ti la so mi so la

Skoven er så underfuld

tekst: Eva Chortsen

musik: John Høybye

1. Skoven er så underfuld
af dis og sære dampe.
Se min kurv er også fuld
af efterårets svampe.

La la la la la, la la la la la.
Se min kurv er også fuld
af efterårets svampe.

2. Alle fugle rejser bort
derhen, hvor tanker ender.
Jeg har gemt et vingesus
imellem mine hænder.

La la la la la, la la la la la.
Jeg har gemt et vingesus
imellem mine hænder.

3. Jeg har tørmt min rigdom ud
og sætter mig og tæller
fuglefløjt og troldedrøm
og gule kantareller.

La la la la la, la la la la la.
fuglefløjt og troldedrøm
og gule kantareller.

Let it be

tekst: John Lennon, Paul McCartney, 1970

musik: John Lennon, Paul McCartney, 1970

1. When I find myself in times of trouble
Mother Mary comes to me,
speaking words of wisdom,
Let it be.
And in my hour of darkness
she is standing right in front of me,
speaking words of wisdom,
let it be.

Let it be, let it be, let it be, let it be,
whisper words of wisdom,
let it be.

2 And when the broken-hearted people,
living in the world agree,
there will be an answer,
Let it be.
For though they may be parted,
there is still a chance that they will see,
there will be an answer,
Let it be.

Let it be, let it be, let it be, let it be,
there will be an answer,
let it be.

3. And when the night is cloudy,
there is still a light that shines on me,
shine until tomorrow,
Let it be.
I wake up to the sound of music,
Mother Mary comes to me,
speaking words of wisdom,
Let it be.

://: Let it be, let it be, let it be, let it be,
whisper words of wisdom,
let it be. ://:

Höstvisa

tekst: Tove Jansson, 1965

musik: Erna Tauro, 1965

1. Vägen hem var mycket lång och ingen har jag mött,
nu bliver kvällarna kyliga och sena.
Kom trösta mig en smula, för nu är jag ganska trött
och med ens så förfärlig allena.
Jag märkte aldrig förut, att mökret är så stort,
går och tänker på allt det där natten,
Det finns så mycket saker jag skulle sagt och gjort,
och det är så väldigt lite jag gjorde.

Skynda dig älskadem skynda att älska,
dagarna mörknar minut för minut,
tänd våra ljus, det är nära till natten,
snart är den blommande sommar'n slut.

2. Jag letar efter nånting
som vi kanske glömde bort,
och som du kunde hjälpa mit att finna.
En sommar går förbi, den är alltid lika kort,
den är drömmen om det man kunnat vinna.
Du kommer kanske nån gång,
förr'n skymningen bliver blå,
innan ångarna är torra och tomma.
Kanske hittar vi varann, kanske hittar vi då på
något sätt att få allting att blomna.

Skynda dig älskadem skynda att älska,
dagarna mörknar minut för minut,
tänd våra ljus, det är nära till natten,
snart är den blommande sommar'n slut.

3. Nu blåser storm därute
och stänger sommar'ns dörr,
det är för sent att undra och leta.
Jag älskar kanske mindre, än vad jag gjorde förr,
men mer än du nånsin får veta.
Nu ser vi alla fyrar kring höstens långa kust
och hör vågorna villsamma vandra.
En enda sak är viktig och det är hjärtats lust
och att få vara samman med varandra.

Skynda dig älskadem skynda att älska,
dagarna mörknar minut för minut,
tänd våra ljus, det är nära till natten,
snart är den blommande sommar'n slut.

Det lysner over agres felt

tekst: Ludvig Holstein, 1915

musik: Harald Balslev, 1922

1. Det lyser over agres felt,
hvor sløve plovspand kravle,
det sortner over Store Bælt
med sol på kirkegavle.

2. Velkommen i vor grønsværsstol
blandt grøftens brombærranker!
O, det gør godt at slikke sol
igen på disse banker!

3. Vel rækker høstens solskin kort,
men rønnens bær står røde.
Alleens linde blegner bort,
men vildvinsranker gløde.

4. Vell! Ræk mig da, o efterår,
en gravesten, som smager
af bækken ved min faders gård
og mulden i hans ager.

5. Og bag mig, sol, og blød mig, regn!
Jeg plukker mine nødder
og trasker langs et brombærrhegn
med plovmuld under fødder.

6. Og det er al den jord jeg har,
og alt, hvad jeg begærer.
Jeg håber, det går an, jeg ta'r,
hvad mine sårer bærer.

Fuld af nattens stjerner

tekst: Sebastian, 1986

musik: Sebastian, 1986

1. Jeg ser dem komme, ser dem gå
et øjeblik.
Fra de bli'r født og til de længes væk
et øjeblik.
Øjnene der bli'r så fjerne.
Det er lig'meget hva' du si'r.

Endnu er sejler moders søn.
Sømand og sejler
pakker sit grej og be'r sin bøn.
Sømand og sejler
rejser sin vej og finder løn.

Ud hvor lykken vender,
regnbuerne ender,
til du end'lig holder skatten
mellem dine hænder
i en kiste fuld.
Fuld af guld som hver en dåre blænder.
Fuld af nattens stjerner,
fuld af alle himlens stjerneskud.

2. Jeg ser dem komme, ser dem gå
et øjeblik.
Og disse dage er som år
fra dette øjeblik.
Nætterne forbl'r et mærke
uanset hvor meget du stirrer.

Endnu er sejler moders søn.
Sømand og sejler
pakker sit grej og be'r sin bøn.
Sømand og sejler
rejser sin vej og finder løn.

Ud hvor lykken vender,
regnbuerne ender,
til du end'lig holder skatten
mellem dine hænder
i en kiste fuld.
Fuld af guld som hver en dåre blænder.
Fuld af nattens stjerner,
fuld af alle himlens stjerneskud.